

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 368/2015-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. augusta 2015 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a. s., Garbiarska 2, Košice, zastúpenej advokátom JUDr. Gabrielom Gulbišom, Boženy Němcovej 22, Košice, vedené pod sp. zn. Rvp 3509/2015 – sp. zn. Rvp 3511/2015 vo veci namietaného porušenia čl. 2 ods. 3, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 1, čl. 48 ods. 2, čl. 142 ods. 2 a čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 4 ods. 4, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Košice I sp. zn. 16 Er 1199/2011 z 28. mája 2012 a sp. zn. 16 Er 217/2012 z 28. mája 2012 a uznesením Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10 Er 284/2011 z 13. apríla 2012 v spojení s uzneseniami Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 13 CoE 385/2012 z 29. júla 2013, sp. zn. 15 CoE 428/2012 z 20. decembra 2012 a sp. zn. 13 CoE 169/2014 z 12. novembra 2014 a uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Ecd0 20/2014 z 26. novembra 2014, sp. zn. 3 Oboer 301/2013 zo 17. decembra 2014 a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a. s., vedené pod sp. zn. Rvp 3509/2015, sp. zn. Rvp 3510/2015 a sp. zn. Rvp 3511/2015 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 3509/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a. s., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 18. marca 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namietala porušenie čl. 2 ods. 3, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 1, čl. 48 ods. 2, čl. 142 ods. 2 a čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 4 ods. 4, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v záhlaví tohto rozhodnutia uvedenými rozhodnutiami všeobecných súdov.

2. V prípade sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 3509/2015– sp. zn. Rvp 3511/2015 sťažovateľka zhodne v sťažnosti označila svoje identifikačné údaje, označila svojho právneho zástupcu a okresný súd, krajský súd a najvyšší súd ako porušovateľov svojich práv a v ostatnom texte sťažnosti bez akéhokoľvek odôvodnenia navrhla, *«aby o nej v celom rozsahu ďalej konal podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde s tým, že o sťažnosti rozhodne takto:*

„1. Právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v spojení s právom sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako i právo sťažovateľa garantované čl. 48 ods. 1 ústavy SR a čl. 38 ods. 1 Listiny postupom Najvyššieho súdu SR porušujúcim čl. 2 odst. 3 Ústavy SR v spojení s čl. 4 odst. 4 Listiny základných práv a slobôd a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. 11. 2014 sp. zn. 4Ecd0/20/2014 a postupom a uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29. júla 2013 sp. zn. 13CoE/385/2012 a postupom porušujúcim čl. 144 Ústavy SR v spojení s porušením čl. 142 ods. 2 a porušením čl. 48 ods. 1 ako i porušením čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a

uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 28. 5. 2012 pod sp. zn. 16Er/1199/2011 porušené boli.

2. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. 11. 2014 sp. zn. 4Ecd0/20/2014 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29. júla 2013 sp. zn. 13CoE/385/2012 a uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 28. 5. 2012 pod sp. zn. 16Er/ 1199/2011 sa rušia a vec sa vracia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

*3. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 284,08 eur...“
(v petite sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 3509/2015, pozn.).*

V petite sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 3510/2015 uviedla:

„1. Právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v spojení s právom sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako i právo sťažovateľa garantované čl. 48 ods. 1 ústavy SR a čl. 38 ods. 1 Listiny postupom Najvyššieho súdu SR porušujúcim čl. 2 odst. 3 Ústavy SR v spojení s čl. 4 odst. 4 Listiny základných práv a slobôd a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. 12. 2014 sp. zn. 3Oboer/301/2013 a postupom a uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. decembra 2012 sp. zn. 15CoE/428/2012 a postupom porušujúcim čl. 144 Ústavy SR v spojení s porušením čl. 142 ods. 2 a porušením čl. 48 ods. 1 ako i porušením čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 28. 5. 2012 pod sp. zn. 16Er/217/2012 porušené boli.

2. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. 12. 2014 sp. zn. 3Oboer/301/2013 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. decembra 2012 sp. zn. 15CoE/428/2012 a uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 28. 5. 2012 pod sp. zn. 16Er/217/2012 sa rušia a vec sa vracia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 284,08 eur ...“

V petite sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 3511/2015 uviedla:

„1.Právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v spojení s právom sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako i právo sťažovateľa garantované čl. 48 ods. 1 Ústavy SR a čl. 38 ods. 1 Listiny postupom Krajského súdu v Košiciach porušujúcim čl. 2 odst. 3 Ústavy SR v spojení s čl. 4 odst. 4 Listiny základných práv a slobôd a uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12. novembra 2014 pod sp. zn. 13CoE/169/2014 a postupom porušujúcim čl. 144 Ústavy SR v spojení s porušením čl. 142 ods. 2 a porušením čl. 48 ods. 1 ako i porušením čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a uznesením Okresného súdu v Rožňave zo dňa 13. 4. 2012 pod sp. zn. 10Er/284/2011 porušené boli.

2. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach dňa 12. novembra 2014 pod sp. zn. 13CoE/169/2014 a uznesenie Okresného súdu v Rožňave zo dňa 13. 4. 2012 pod sp. zn. 10Er/284/2011 sa rušia a vec sa vracia na ďalšie konanie Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 284,08 eur ...“

II.

3. Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní

o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

4. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 3509/2015 – sp. zn. Rvp 3511/2015 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky, Okresného súdu Košice I, Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhovaného dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich)

zástupca. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie... (b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody... Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

8. Ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje aj na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde. Ústavný súd výslovne zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

9. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu (advokáta), ktorý koncipoval aj samotné sťažnosti podané ústavnému súdu, nepostupovala v súlade s § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde a predložila sťažnosti ústavnému súdu na rozhodnutie bez náležitého odôvodnenia podaných sťažností vo vzťahu k jednotlivým v petite označeným rozhodnutiam všeobecných súdov a namietaným porušeniam základných práv podľa ústavy a listiny a práva podľa dohovoru. V ďalšom ústavný súd poukazuje na to, že sťažovateľka v rozpore s 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde ani v jednej z podaných ústavných sťažností nedoložila žiadne z napádaných rozhodnutí všeobecných súdov.

10. V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho

zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Ústavný súd v tejto súvislosti už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“ Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta). Napokon ústavný súd poukazuje na to, že sťažovateľkou podané sťažnosti už boli v predošlom období odmietnuté pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí (I. ÚS 19/2015, I. ÚS 310/2015 I. ÚS 311/2015, II. ÚS 428/2015).

11. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažnosti vykazujú také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ich z uvedeného dôvodu odmietol už pri ich predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2015